

føre Tanken. Den ærede Ordfører antydede, at Saadant havde fundet Sted fra en enkelt Ministers Side, men atter var blevet opgivet, uagtet Ministeren — hvad der ogsaa er mig bekendt — dog ikke havde forandret sin Mening i saa Henseende. Seg vil ikke negte, at Enkelte, haade Ministre og Andre, kunne ikke blot have, men vedblivende fastholde Meningen om Examenkommissioners Dnsfeligbed, selv efter at have prøvet Bamsfeligbederne derved; men, hvad jeg efter mit Kjendskab til Sagen bestemt vil fastholde, er, at for de fleste Andre, og jeg tror, for det overveiende Antal af dem, som vare velbekendte med den ærede Ministers Plan til Ordningen af en Examenkommission, var denne paa ingen Maade tiltalende og kunde unnlitig vare tiltalende for dem, der mene igjennem Examenkommissioner at ville skabe et saadant nyt Element, som skulde give en friere Luftning, om jeg saa maa sige, i det hele Studie- og Examenvesen. Det er en Selvfølge, og det skal ikke negtes, at man til enhver Tid vil kunne finde Mænd, hoist agtværdige og respektable Mænd, som vel have ophørt at være Professore, men som dog i det Hele taget endnu i den Grad have bevaret deres Traditioner fra den Tid, at de fra en vis Side betragtet godt kunne anses for meget passende Medlemmer af en Examenkommission; men jeg tror rigtignot ikke, at der paa den Maade vil kunne fremkaldes noget egentligt Nyt eller Andet end det, man har. Derimod tror jeg, at det maa siges, at, saaledes som Forslaget nu foreligger fra Ministeriets Side, er det overveiet fuldstændigt, saaledes at der ikke vil være nogenjomhelst Bamsfeligbed for at saa det gennemført. Det følger simpelthen deraf, at Bamsfeligbeden ved at skaffe meget heldige og brugbare Censorer er saa uendelig ringere end ved at skaffe Examinatore. Derhos maa det vel erindres, at disse Mænd udenfor Universitetet ville komme til at bedømme, ikke blot hvorledes Kandidaten svarer, men til en vis Grad ogsaa, hvorledes Professore examinerer. Seg antager det som en Selvfølge, hvad den ærede Ordfører antydede, at disse Mænd ville komme godt ud af det med Professorene, idet de meget godt ville indse, at det er et fælles Maal, de tilstræbe,

men jeg tror ganske sikkert, at det ogsaa maa være Opgaven for Censorerne ikke blot at vurdere Kandidatens Svar, men ogsaa Professorens Spørgsmaal; og hvad Indflydelse dette kan faa, behøver jeg ikke her at gaa nærmere ind paa; det synes at frembyde sig meget nær, at det ikke blot vil have Indflydelse i de enkelte Tilfælde, men at det ogsaa vil have Indflydelse med Hensyn til almindelige Forandringer i Et og Andet, som kunde anses for uheldigt; der vil Ministeriet kunne finde Støtte i Udtalelser fra de Mænd, som paa saadan Maade bleve bragte i nærmere Berøring med Examinationen uden at være Medlemmer af Fakultetet. — Seg skal endnu i Anledning af en Yttring af den ærede Ordfører tilføie, at man ogsaa med ganske anderledes Bished kan bestemme de pekuniære Ofre, der maa gjøres, naar Ministeren siger: Med disse 7,000 Rd. vil jeg være istand til at skaffe saadanne Censorer, end naar enten Folkethingets Majoritet har sagt: for 7,000 Rd. skal der skaffes Examenkommissioner til de tre Fakulteter, eller naar selve Udvalget nu her vil sige: for 9,000 Rd. skulle de skaffes. Det kommer jo her netop saa ganske overordentligt an paa, hvilke Forordninger der stilles til Medlemmerne af Kommissionen, og i den Henseende skal jeg væsentlig henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler yttrede, hvoraf det fremgik, at, naar man fastsætter dette, saa kan man let komme betydelig høiere op, end man trode. Under alle Omstændigheder maa jeg fastholde, hvad han ogsaa gjorde gjældende, at det Forslag, som indeholdes i det første Stykke af Flertallets Vndringsforslag, holder Sagen hen aldeles i det Uklare. Det er uregtelig en Besynderlighed, naar man vil gaa til at fastsætte 9,000 Rd. til Noget, om hvis Omfang og Bessaffenbed man har saa ringe Bished. Dette anser jeg for uheldigt, og derfor haaber jeg, at det vil blive forkastet, især da den ærede Ordfører selv har erklæret, at dette Stykke er unødvendigt, for at Flertallets egentlige Tanke kan ske Byldest. Seg indser overhovedet ikke, hvad der skulde bevæge til at stemme derfor, naar man dog maa indse, at det med nogen Grund fra Ministeriets